

Maandag 12 oktober

'... moet je die daarover onder vier ogen aanspreken' (Matt. 18:15)(NBV).

Soms is confrontatie nodig.

Jesus zei: 'Als een van je broeders of zusters tegen je zondigt, moet je die daarover onder vier ogen aanspreken. Als ze luisteren, dan heb je ze voor de gemeente gewonnen.' Voor een confrontatie heb je drie dingen nodig: karakter, moed en voorzichtigheid. Laten we ze eens bekijken: 1) Karakter. Omdat Jesus zeker was van zijn identiteit en karakter als Gods Zoon was hij in staat om afstand te doen van de behoefte om te behagen en geaccepteerd te worden door zijn omgeving. Wanneer jij zeker bent van je identiteit in Christus, wanneer jij weet hoe je hemelse Vader je bedoeld heeft, dan geeft dat je de vrijheid om mensen te confronteren wanneer dat nodig is, zonder je te bekommeren om ruzies of negatieve gevolgen. 2) Moed. De farizeeën hadden de macht om Christus' reputatie, die uiteindelijk leidde tot zijn dood aan het kruis, te ondermijnen. Maar toch vertelde hij ze de waarheid. En dat zou jij ook moeten doen. Je moet bereid zijn om je kruis op te nemen en hem te volgen, zelfs wanneer je een discussie riskeert en te maken krijgt met gekwetste gevoelens. Confronteren betekent voor iemand gaan staan, hem recht aankijken en eerlijk en liefdevol de kwestie ter sprake brengen omdat je de relatie waardeert. 3) Behoedzaamheid. Zorg ervoor dat je Gods timing volgt en niet die van jezelf. Het is gemakkelijk om valse moed of bravoure te gebruiken om anderen uit te dagen, om zo je eigen zin door te drukken. Het is gemakkelijk om te beweren dat een confrontatie nodig is, wanneer je eigenlijk op controle uit bent. Nee, je moet God vragen om je te laten zien wanneer, hoe en waar je anderen moet confronteren. Verzoening en herstel van de relatie zou altijd je doel moeten zijn. Dus spreek de ander erover aan onder vier ogen.

Dinsdag 13 oktober

'Het verwijt van een vriend is oprecht, de kus van een vijand al te hartelijk' (Spr. 27:6)(NBV).

Kun jij correctie geven en ontvangen?

Het woord correctie is niet bepaald een woord waar we ons altijd prettig bij voelen. Het roept soms herinneringen op aan fronsende ouders en pijnlijke gevolgen. Of we denken aan het risico dat we een relatie kapot maken in plaats van aan de mogelijkheden om die te versterken en te verrijken. 'Het verwijt van een vriend is oprecht, de kus van een vijand al te hartelijk.' We hebben allemaal iemand nodig om ons de waarheid te zeggen, want anderen zien scherp waar wij blinde vlekken hebben. Ja, iemand kan defensief reageren, maar hij kan ook blij zijn om te beseffen dat jij meer geeft om zijn uiteindelijk welzijn dan zijn directe reactie op jou. Correcties gemaakt vanuit een liefdevolle geest, niet vanuit een zelfingenomen ik-weet-het-beter houding, worden meestal goed ontvangen. Als anderen voelen dat jij oprecht bezorgd om hen bent en verlangt naar een betere relatie, zijn ze geneigd om in overweging te nemen wat je te zeggen hebt en open te staan voor het aanbrengen van wijzigingen. Denk aan de moed die de profeet Natan toonde in de confrontatie met David over zijn zonde met Batseba. Als koning had David de macht over zijn leven en dood. Maar Natan hield teveel van David om toe te laten dat zonde zijn bestemming zou dwarsbomen. God gebruikt ons vaak in elkaars leven om ons terug te voeren naar de smalle maar rijke paden van de bestemming die hij voor ons heeft gepland. Terugkijkend kon David zeggen: 'Voor ik vernederd werd, tastte ik mis, nu houd ik mij aan uw woord' (Ps. 119:67). Er zijn momenten waarop wijsheid zegt: 'Bemoei je met je eigen zaken en blijf er verre van.' En er zijn andere momenten waarop wijsheid zegt: 'Omdat je van ze houdt, kun je je er nu beter wel mee bemoeien.'

Woensdag 14 oktober

'U hebt... hen tot priesters gemaakt' (Op. 5:10)(NBV).

Geroepen tot priesterschap (1).

Johannes schrijft: 'Want u bent geslacht en met uw bloed hebt u voor God mensen gekocht uit alle landen en volken, van elke stam en taal. U hebt voor onze God uit hen een koninkrijk gevormd en hen tot priesters gemaakt' (v. 9-10). Aangezien je bent geroepen om een 'priester' te zijn, kan het geen kwaad om eens te zien wat dat inhoudt: priesters dienden bij drie verschillende gradaties van licht. Denk eens aan de oudtestamentische tabernakel. De priesters brachten het grootste deel van hun tijd door met de mensen in de voorhof en die werd verlicht door daglicht. Ze brachten minder tijd door in de binnenplaats, waar een zevenarmige kandelaar, aangeduid als menora, licht wierp op de toonbroden op de tafel. Vervolgens ging de hogepriester één keer per jaar het Heilige der Heiligen binnen, waar het licht van Gods aanwezigheid heel intens was en werd aangeduid als de 'Shekinah'. Dus wanneer God je roept om te dienen, zal je de meeste tijd bezig zijn in de voorhof, waar je voorziet in behoeften van mensen. Soms ga je naar de binnenplaats, waar het licht van Gods Geest zijn Woord verlicht en je iets geeft om te zeggen wat de moeite waard is. Maar in tijden van crisis, wanneer menselijke wijsheid het probleem niet zal oplossen, zal je naar het Heilige der Heiligen moeten gaan en het soort licht ontvangen dat alleen van God komt. En de mensen zullen weten dat je er bent geweest, want wanneer je naar buiten komt zullen ze, net als bij Mozes, iets aan je zien. Het priesterschap is een hoge roeping. Maar God heeft je ertoe geroepen. En ben je bereid om de prijs te betalen, dan kan je overal waar je gaat een besef van zijn aanwezigheid met je meedragen.

Donderdag 15 oktober

'De Heer sprak persoonlijk met Mozes, zoals een mens met een ander mens spreekt' (Ex. 33:11)(NBV).

Geroepen tot priesterschap (2).

Niet alleen werken priesters bij drie verschillende gradaties van licht, ze werken ook op drie niveaus van intimiteit met God. Het leven van Mozes laat dit goed zien. Toen God Mozes de eerste keer riep om het volk van Israël te leiden, sprak hij tot hem via een brandende struik. En toen het gebeurde zei Mozes: 'Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken' (Ex. 3:3). Gods bereidheid om tot ons te spreken staat buiten kijf. Het echte probleem is altijd onze bereidheid om 'het te gaan bekijken', ons schema te onderbreken en in te spelen op wat hij te zeggen heeft. Zou God tot je kunnen spreken tijdens een reclameblok bij je favoriete tv-show? Dat zou kunnen, maar hij zal het waarschijnlijk niet doen. Hij is een koning en hij wil dat we het protocol om tot hem te naderen in acht nemen, zoals dat beschreven staat in zijn Woord. Vervolgens sprak God tot Mozes op een berg en gaf hem de Tien Geboden. En toen hij dat deed, stond de hele berg in vuur en vlam en rookte van de aanwezigheid van God (Ex. 20:18). Toen het gebeurde, stonden de mensen te beven en zeiden tegen Mozes: 'Spreekt u met ons, wij zullen naar u luisteren. Maar laat God niet met ons spreken, want dan sterven we' (v. 19). Dergelijke momenten zetten de man en vrouw van God apart! Tot slot werd Mozes zo intiem met God, dat 'de Heer persoonlijk met Mozes sprak, zoals een mens met een ander mens.' Stel je voor, 'face time' met God! Wat een voorrecht! En het zou het verlangen van je hart moeten zijn. Pas wanneer je een ontmoeting met God van aangezicht tot aangezicht hebt gehad en persoonlijk van hem hebt gehoord ben je opgewassen tegen de taak.

Vrijdag 16 oktober

‘... want waar het hart vol van is daar loopt de mond van over’ (Luc. 6:45)(NBV).

Hoe staat het met je ‘self-talk’?

Toen John Roebling een plan ontwierp voor een brug tussen Manhattan en Brooklyn dachten deskundigen dat het onmogelijk was. Volgens hen zou een brug met een dergelijke spanwijdte de wind en de getijden niet weerstaan. Maar Roebling weigerde zijn nederlaag toe te geven; in plaats daarvan werkten hij en zijn zoon Washington aan de oplossing van de problemen. Toen, net op het moment dat de bouw zou beginnen, kwam Roebling om bij een onderwater ongeluk waarbij zijn zoon een zware hersenbeschadiging opliep en niet meer in staat was om te lopen of te praten. Het leek verstandig om het project te laten varen, maar Washington Roebling was vastbesloten om de droom van zijn vader te realiseren. Hij ontwikkelde een communicatiesysteem door met een vinger de arm van zijn vrouw aan te raken, waarna zij op haar beurt zijn ideeën overbracht aan de projectuitvoerders. Zo had hij dertien jaar lang de supervisie over de bouw - en in 1883 reed de eerste auto over de Brooklyn Bridge. Het ‘onmogelijke’ was werkelijkheid geworden! Sta jij voor een schijnbaar onmogelijke situatie thuis, op het werk, financieel of relationeel? Zo ja, dan is wat je je zelf vertelt heel belangrijk. Je ‘self-talk’ leidt tot vreugde of ellende. Je kunt zien waar je geloof ligt door wat er uit je mond komt: ‘Een goed mens brengt uit de goede schatkamer van zijn hart het goede voort...’ (v. 45). Een voorganger zegt: ‘Wanneer het eropaan komt, laat wat er uit je mond komt weten waar je eventuele aanpassingen moet maken. Wanneer je wilt dat er iets te zien zal zijn in je uitwendige mens, stop dan Gods Woord in de inwendige mens. Voed je er voortdurend mee, geloof je het eenmaal, dan zal je merken dat je het gaat uitspreken, en ga je het eenmaal uitspreken, dan zal je hele wezen de schat van zijn Woord in je binnenste reflecteren.’

Zaterdag 17 oktober

‘Waag het erop in het leven en krijg meer dan je ooit gedroomd had’ (naar Luc. 19:26).

Tot het uiterste.

Als boerenzoon uit Iowa herinnert Robert Schuller zich hoe zijn vader elk deeltje graan uit de oogst van het voorgaande jaar nodig had om zijn vee te voeden. Toch was er altijd een hoekje van de graansilo dat hij weigerde aan te spreken. Toen Schuller zijn vader wees op het nog aanwezige graan antwoordde zijn vader: ‘Dat is het zaad voor volgend jaar.’ En toen het voorjaar kwam plantte hij het. Schuller schrijft: ‘Stel dat hij de kansen had berekend en had gezegd: ‘Laten we eens kijken, ik heb een graankorrel. Ik kan het voeren aan het vee en dan weet ik dat het productief zal zijn; er is geen risico. Of ik kan het in de grond stoppen, maar dat is oneindig veel riskanter. Onkruid zou het verstikken, vogels zouden het opeten, het kan rotten, of hagel en wind kunnen het vernietigen. Aan de andere kant zou het een honderdvoudige vermenigvuldiging kunnen zijn.’ De Bijbel zegt: ‘Wie altijd op de wind let, komt nooit aan zaaien toe; wie altijd naar de wolken kijkt, komt nooit aan maaien toe’ (Pred. 11:4). Helen Keller zei: ‘Veiligheid is vooral een bijgeloof. In de natuur bestaat het niet en over het algemeen ervaren we het als mensen ook niet. Het leven is ofwel een gewaagd avontuur of niets.’ Als je meer wilt dan je ooit gedroomd hebt, moet je tot het uiterste gaan. Voor het beste van het beste gaan. Handelen in geloof zonder ‘aardse’ garantie over wat er aan de andere kant is, betekent iets proberen wat je onmogelijk zou kunnen doen, tenzij God je de mogelijkheid gaf. Jon Walker zegt: ‘Geloof groeit wanneer we risico’s nemen, niet zomaar willekeurige risico’s, maar risico’s die specifiek door God geleid zijn. Deze God-duwtjes duwen ons voorbij de grenzen van onze onafhankelijkheid naar het beloofde land van het leven in geloof.’

Zondag 18 oktober

'Doe alles zonder morren...' (Fil. 2:14)(NBV).

Stoppen met klagen (1).

Een dame die bij het postkantoor werkte, werd benaderd door een klant die zei: 'Ik kan niet schrijven. Zou u deze kaart misschien voor mij willen adresseren?' Toen ze het adres erop had geschreven plus een korte boodschap, vroeg de postbeambte: 'Is er nog iets wat ik voor u kan doen, meneer?' De man dacht even na en zei: 'Ja, kunt u een PS toevoegen met: 'Excuseer mijn slordige handschrift.' Over dankbaarheid gesproken! De Bijbel zegt: 'Doe alles zonder morren' want wanneer je dat niet doet, bezeer je uiteindelijk: 1) Je zelf. Klagen leidt tot woede en depressie. God houdt van je en hij wil niet dat je jezelf pijn doet. 2) God. Klagen zet vraagtekens bij Gods zorg, zijn karakter en zijn competentie. Wat je eigenlijk zegt is: 'Heer, u hebt het verknald! U had een kans om aan mijn eisen te voldoen en u koos ervoor om het niet te doen.' 3) Anderen. Jouw woorden hebben invloed op de mensen om je heen en niemand brengt graag tijd door met een lid van 'de emmer koud water brigade'. Klagen voldoet tijdelijk aan onze zelfzuchtige natuur, maar het verandert niets. Wanneer je moppert, mekker je door over je moeiten zonder meerwaarde. Maar hier is het goede nieuws: de Bijbel zegt: 'Het volk begon de Heer zijn nood te klagen' (Num. 11:1). Je bent niet begonnen als klager; je bent zo geworden, en door Gods genade kun je een danker worden! Zodra je je gewoonte om te mopperen en te muggenziften erkent, wordt het mogelijk om voor een betere gewoonte te kiezen. Een slechte gewoonte is als een lekker zacht bed; je stapt er gemakkelijk in maar je komt er moeilijk uit. Dus als jij een notoire klager bent geworden wordt het tijd om ermee te stoppen.